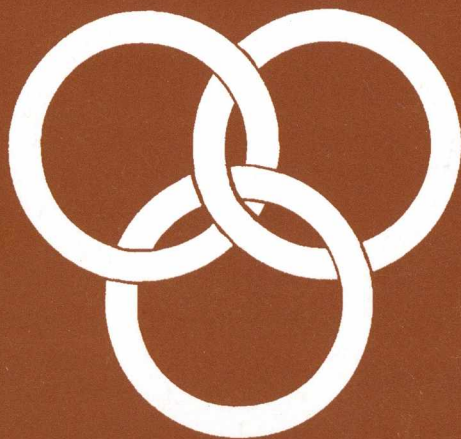

1996. III. NEGYEDÉV

Vezess!

24.

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

*Uram, vezess engem,
hogy én is Hozzád
vezethessek másokat!*

Kiadó:
Magyarországi Keresztyén Ifjúsági
Egyesület
(M KIE)

Szerkesztőség:
1085 Budapest, Horánszky u. 26.
Telefon/fax: (06-1) 267-0587

Szerkesztők:
Denke Villő,
Sillő Melinda

Szedés-tördelés:
Alfa Kiadó és Nyomda
1139 Bp., Lomb. u. 22.
Telefon/fax:
(06-1) 149-0757

Nyomdai kivitelezés:
Könyvfólia Bt.
1106 Bp., Algyógyi út 6-8.
Telefon: 261-9337/131
Felelős vezető:
Tóth Béla

Megjelenik
negyedévente
Megrendelhető a
szerkesztőség címén
Ára: 1 évre 520 Ft
(postaköltséggel
együtt)

TARTALOMBÓL

Erőt ad a megfáradtnak	4
KIE arcképcsarnok – Szabó Aladár	8
Tanuljunk egymástól – Cigánymisszió	11
Az ifjúkor nagy kérdései – Önmegvalósítás	14
Teológia – Gyónás	17
Tudod-e?	22
Vallások, felekezetek, irányzatok – Holic szekta	24
Biblia munka	28
Kézművesség	29
Énekeljünk	30
Sport, kirándulás, táborozás	32

és sok más!

LAPUNK SZERZŐI ÉS MUNKATÁRSAI

Ablonczy Margit	református lelkész	Kecskemét
Aklanné Balogh Éva	evangélikus lelkész	Eger
Bartha Árpád	gyógyyszerész	Miskolc
Bölcsföldi András	református lelkész	Kecskemét
Denke Gergely	református lelkész	Eger
Denke Villő	vegyészmérnök	Budapest
Dobos Réka	tanuló	Budapest
Farkas József	református lelkész	Budapest
Garajszki József	képzőművész	Dabas
Gyórfy Regina	KIE tag	Tatabánya
Harmath Zsófia	református hitoktató	Budapest
Herbánszky Nóra	tanuló	Harta
Hikisch Zoltán	tanár	Budapest
Kiss Adrienn	tanuló	Vámosoroszi
Dr. Kovács Bálint	ny. református lelkész	Budapest
Magassy Éva	KIE titkár	Budapest
Nagy Noémi	evangélikus lelkész	Paks
Orián Géza	szociális munkás	Budapest
Sillő Melinda	önkéntes	Budapest
Szabados Zsóka	tanuló	Hosszúpályi
Szalay András	főiskolai hallgató	Budapest
Szemán Szilvia	tanuló	Cigánd
Tóth L. Kristóf	református lelkész	Pátka

valamint:
Joseph Campbell, Görgey Gábor, Kosztolányi Dezső, Friedrich Schiller, Zsiskú János

Kik a boldogok?

Ezzel a kérdéssel már mindannyian foglalkoztunk életünk során. Próbáltunk válaszolni rá, de nem mindig sikerült.

Talán azok a boldogok, akik elfoglaltak, akik mobiltelefonnal a kezükben rohanják végig napjaikat? Vagy a koldusok, akik az aluljárók lépcsőjén kéregetnek?

Azt hiszem, minden embernek más a boldogság. Sokunknak boldogságot jelent mások öröme, szeretete; örömet okoz egy jó szó, egy mosoly. Nincs szükségünk palotára, sok pénzre ahhoz, hogy boldogok legyünk. Elég hozzá az Istentől kapott szeretetet, amelyet ha megosztunk másokkal, csodák is történhetnek.

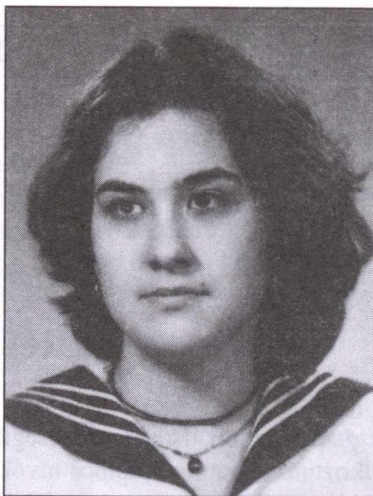
Találkoztam egy olyan kislánnyal, akinek nehézséget okozott az írás és az olvasás. Tőlem kért segítséget. Az együtt végzett munkáért sok dicséretet kapott. Boldog volt és én is, hiszen segíthettem és ez örömet okozott a kislánynak.

Sokszor elmegyünk a boldogság mellett, nem vesszük észre, pedig szinte mindenhol megtalálható.

Boldogok a lelki szegények. Vajon mi azok vagyunk-e? Hiszen így tudjuk továbbadni boldogságunk titkát, Isten szeretetét. Ezt a szeretetet nem szabad elengednünk. Sokan azért nem tudnak igazán boldogok lenni, mert ezt a szeretetet nem fogadják el, nem tudják, hogyan kell, pedig életünk legfontosabb eleme a szeretet.

A világ legszebb örömének tekintetjük Isten ajándékát, az életet.

Herbánszky Nóra

Kosztolányi Dezső

Szegények

*Te elfelejtéd, hogy délben mit ettél,
kivel beszéltél tegnap, ki az ellenséged, barátod,
mert gazdag vagy s feledékeny.*

*Úgy elhagyod élményeid, mint kiolvasott
újságaid a gyorsvonatok hálójűlkéiben,
s robogsz tovább,
köszönve ennek, mosolyogva emerre,
igen szórakozottan.*

*De a szegények még most is tudják,
mit mondtál te nekik öt évvel ezelőtt,
hogy végigmentél a budai utcán,
s megsimogattad szőke kisfiúk fejét,
ki azóta
ott porlad a tabáni temetőben.*

*Óvják ők azt, ami élet,
félreteszik, amit csak megérintett,
mint azt a siralmas bádogdobozt, amelyben
cigaretta tartottak valaha mások.
A szegények virrasztanak,
vigyáznak mindenre,
élnek tehelyetted is,
és nem felejtenek.*

„Ki milyen lelki ajándékot kapott úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai”

I. Pt. 4, 10

A segítség tudománya

Segíts magadon, Isten is megsegít. Találkoztunk olyan templomos hívőkkel, akik azt állították, hogy ez a „bölcsesség” benne van a Bibliában. A jobban tájékozott és mélyebben hívő emberek viszont azt állítják, hogy ez a szólásmondás merő pogányság. Az ember nem tud önmagán segíteni. Rászorul Isten segítségére és ezért haszontalan, értelmetlen tanácsot adunk, amikor arra szólítjuk fel nehézségek közé került felebarátainkat, hogy segítsenek magukon. Hol van az igazság?

Először is arra kell ráeszmélnünk, hogy milyen szövevényes a probléma. Az emberlét felszínén jelentkező konfliktusok és szenvedések mögött rendszerint mélyebb bajok és bűnök rejtőznek. Ehhez mérten van felszínes, „tüneti” kezelés, illetve segítségnyújtás és van mélyreható „oki” kezelés és segítségnyújtás. Aztán: mi hisszük, hogy Isten tud igazán segíteni. De mindjárt jön a kérdés: elég az, ha imádkozunk azért, hogy Isten segítsen vagy készek vagyunk eszközzé lenni Isten kezében arra, hogy általunk gyakorolja segítő

szeretetét? Továbbá: Pál apostol egy helyen arról beszél, hogy vigasztalunk (segítünk) titeket, hogy el tudjátok hordozni „ugyanazon” szenvedéseket, amelyeket mi is szenvedünk (2 Kor. 1.); kérdés: tud-e segíteni mások baján az, aki nem ismeri *azt* a bajt, ami másokat meggyötör? Például: családi konfliktusokban tud-e segíteni egy magányos nő vagy egy nőtlen lelkész, aki talán megérteni sem tudja, miről van szó egy-egy ilyen gyötrelmes helyzetben? Amilyen hatékonyan tud segíteni az alkohol rabjain az, aki megszabadult „ugyanazon” rabságból, olyan kérdéses az, hogy mennyit ér annak az embernek a segítőkézsége, aki soha életében nem volt részeg. Végül: mi az, hogy „segítség”? Akkor segítettünk, ha sikerült megoldani a problémát, vagy az is segítség lehet, ha csupán *erőt* adtunk ahhoz, hogy valaki tovább hordozza a megoldhatatlan problémáját? Mi, keresztyének, nehezen vesszük tudomásul, hogy vannak megoldhatatlan problémák. Élesen fogalmazva: vannak olyan problémák, amiket Isten sem akar „megoldani”.

Pál apostolt súlyosan megkínozta, szolgálatában akadályozta valamiféle betegség, a „tövis”, a „Sátán angyala” és hiába kért Istentől segítséget. Be kellett érnie ezzel a (kevés, vagy mérhetetlenül hatalmas) vigasztalással: „elég néked az én kegyelmem” (2 Kor. 12). Ki tudna egyedül üdvözítő „módszert” ajánlani: hogyan kell segíteni? Állítólag először fejbe kell verni a kétségbeesetten kapálózó fuldoklót a vízben, mert különben olyan görcsösen belekapaszkodik a megmentőjébe, hogy azt is magával húzza a mélységbe. Így van ez a lelki elsősegélyeknél is? Nem soroljuk tovább a kérdéseket. Bárki bőven folytathatja a sort.

Megfogalmazzuk azt az egyetemes alapelvet, amely mindenféle konkrét segítségnyújtás mikéntjét meghatározza: Jézus Krisztus segítséget nyújt nekünk arra, hogy segíteni tudjunk magunkon. „Mivel maga is kísértést szenvedett, *tud* segíteni azokon, akik kísértésbe esnek” (Zsid. 2, 18). Jézus tud segíteni nekünk, hogy mi tudjunk segíteni magunkon. Nála nélkül semmit nem tehetünk. Ő viszont nem tesz meg mindent helyettünk. Jézusnak ez az elindító segítsége rendszerint embereken át érkezik a bajba jutott emberhez. De akkor valóságos ez a segítség, ha egyre inkább mozgósítja a másik emberben a saját „rejtett tartalmaikat”. Mindnyájan lusták és gyávák vagyunk, nem bízunk magunkban. Az Isten segítsége nem abban valósul meg, hogy Ő „megteszi helyettünk”, hanem abban, hogy erőt ad nekünk, hogy mi tegyük meg. „Úgy segített, hogy nem segített” (József Attila). Ez a mi emberi méltóságunkhoz illő isteni segítség. Ez a valóságos segítség.

Részlet Farkas József:
Több az élet c. könyvéből.

Ez történt a nyáron

Mozgalmas és tartalmas nyár van mögöttünk. A programok sorát a **kenutúra** nyitotta június végén.

Ezt követte az **országos konferencia** július első hetében Albertirsán az alberti evangélikus gyülekezet vendégházában.

A fő téma a misszió volt; ehhez kapcsolódtak a reggeli áhítatok alapigéi és a csoportbeszélgetések témái is. Érdekes volt hallani Plézer Ádám Sri Lankáról szóló beszámolóját az ottani életről. A szombati napot Orián Gézával és „gyerekeivel” töltöttük; Géza megismertetett bennünket a ferencvárosi „dzsumbujan” élő cigánygyerekek között végzett szolgálatával. (ld. 11. old.)

A délutáni és esti programok a KIE munkaágak sokszínűségét mutatták be; volt kézművesség, sport és a kreatív biblia-tanulmányozás keretében színjátás is.

Jó volt, hogy egy hétig együtt lehettünk Isten közelében.

Július végén a KIE képviselőjében illetve segítőként többen is részt vettünk az I. Országos Evangélikus Találkozón, Váralján. A többszáz fiatal néhány napot tölthetett együtt.

Augusztus második hetében egymással párhuzamosan folyt a **sporttábor, a Ten Sing hét és a munkatársképző tanfolyam** – ezekről külön beszámolókat olvashattok.

Augusztus 12–18. között a vándortábor résztvevői a Vértesben verték fel sátrukat hol itt, hol ott.

A „nyitányhoz” hasonlóan a „zárófelvonást” is egy sportprogram, a zsámbéki lovastábor jelentette.

Új munkatársunk van augusztus közepétől **Gáll Ferenc** személyében, aki a kasseli KIE-titkárképző elvégzése után jövő év augusztusáig gyakorlati évét tölti nálunk.

Telefonszám-változás

A Magyarországi Evangélikus Egyház telefonszámjai szeptembertől megváltoztak. Az Ifjúsági Osztály munkatársait (Marton Tamást és Csoszánzky Mártát a 117-55-67, a MEVISZ-t a 117-16-74-es telefonszámon érhetitek el.

Tervezett őszi országos programok Szeptember 13–15.

Országos Nyomkereső találkozó,
Békéscsaba.

Mindazokat szeretettel várják a szervezők, akiket érdekel a gyermekmunka ezen speciális formája.

Szeptember 20–22.

Választmányi hétvége, Kiskőrös
Október 4–6.

Csendes hétvége, Tiszavárkony
Október 18–20.

Színjátászó fesztivál, Kiskőrös
November 9.

Zenei nap
November 15–16.

Választmányi ülés, Budapest
November 30.

Munkatársi találkozók,
több helyszínen

Tájékoztatunk, hogy minden kedd reggel 6.30-tól a Horánszky utcai irodában imaközösséget tartunk, hogy letehessük Isten elé elsősorban a KIE ügyét, hogy tényleg Rá tudjunk figyelni. Imaközösségek azóta több helyen is folynak. Csatlakozz hozzánk, küldd el imatémáidat. Várunk szeretettel és köszönjük, hogy ve-lünk vagytok keddenként 6.30-tól.

Munkatársképző tanfolyam – Piliscsaba

Augusztus 5-én, kora reggel indultunk Debrecenből Piliscsabára, a KIE által szervezett munkatársképző táborba.

Már sok mindent hallottunk a KIE-ről, de csak az idén sikerült személyesen megismerkednünk vele. A tábor felé közeledve egyre több kérdés foglalkoztatót bennünket. Milyen lesz a környezet, milyenek lesznek a többi táborozók? A programot sem ismertük előre részletesen.

Nagy izgalmak közepette 11 óra után érkeztünk meg egy csodálatos környezetbe. Elsők között értünk oda, így volt időnk alaposan megismerni a leendő táborhelyet. A délután folyamán a többiek is elfoglalták szobáikat. Az első nap ismerkedési estjén vidám, mosolygó arcú társainkkal hamar megkedveltük egymást. Másnap már erőt gyűjtve ültünk be a délelőtti és délutáni előadásokra. Az órarendbe szedett előadások során mind elméleti, mind gyakorlati ismereteket szereztünk. A számunkra legemlékezetesebb órák voltak, amikor a KIE alapis-

meretekről tanultunk és személyiség fajtákat vizsgáltunk. „Tanáraink” segítségével, tartalmas beszélgetésekkel bővebb információkat szereztünk az ifjúsági egyesületek munkájáról. Az itt elhangzottak alapján ki-ki az otthoni ifjúsági körét szeretné bővíteni, gazdagítani.

Szabadidőnkben kirándultunk, kézműveskedtünk. Az esti programok mindig valami meglepetést tartogattak magukban. A legkedveltebb talán a táncház volt, de filmvetítésen, érdekes vetélkedőn is részt vettünk.

„Tanulás” mellett reggel és este áhítatok tartottunk. Nehémiás, mint vezető életét vizsgáltuk a hét folyamán.

Visszatekintve csak ismét hangsúlyozni tudjuk egy ilyen érdekes, hangulatos, lelki feltöltődést nyújtó tábor fontosságát. Kívánom, hogy e beszámoló olvasásakor is kedvet kapjatok és a jövőben ti is aktív résztvevői legyetek e tábornak.

*Kiss Adrienn, Szemán Szilvia
Szabados Zsóka*

Egy korábbi munkatársképző tanfolyamon készült linómetszet

SZABÓ ALADÁR

A KIE első titkára
(1862. december 12. – 1944.)

„Ne feledkeztek meg vezetőitekről,
akik az Isten igéjét hirdették nektek.
Figyeljetek életük végére,
és kövessétek hitüket.”

(Zsid 13, 7)

Az evangéliumi mozgalmak, köztük az ifjúsági mozgalmak is minden bizonnyal Isten Lelke indításából keletkeztek. Isten Szent Lelke hívott el fiatalokat, akik felelősséget éreztek a körülöttük élőkért. Ilyen volt a KIE elindítója: George Williams Londonban 1844-ben és ilyen volt magyar földön 1883-ban Szabó Aladár és vele egy időben dr. Szilassy Aladár. Ők ketten voltak Isten kezében elsősorban az eszközök ahhoz, hogy hazánkban is megindulhatott a KIE missziója a fiatalok körében. A KIE története folyamán rajtuk kívül is sok kiemelkedő keresztyén személyiség szolgált a Krisztus mentő és szolgáló szeretetével. Ilyenek voltak Megyericsy Béla, Papp Gyula, ifjú dr. Szilassy Aladár, Töltéssy Zoltán, Kovács Péter, Erős Sándor és Pógyor István, valamint dr. gróf Teleki László. Közülük most Szabó Aladár szolgálatára irányítjuk figyelmünket.

1862. december 12-én született Tácon (Fejér m.). A lelkipásztor édesapja korán elhunyt és így sokat tartózkodott anyai nagyszüleinél, Polgárdiban. Ott nagyapjától sokat tanult, el-

sősorban a Biblia és a zsoltaérok szeretetét. Középiskolai tanulmányait Pozsonyban és Pápán végezte. Érettségi után, betegség miatt egy évet özvegy édesanyjánál töltött, s ez alatt az idő alatt került kezébe Révész Imre Kálvin életrajza. A könyv hatására a lelkeszi hivatást választotta és Budapesten kezdte tanulmányait. Budapesten akkor már az evangéliumi misszióknak voltak képviselői. Ilyenek voltak a Skót Misszió vezetői, de az akkor Pesten dolgozó német és angol munkások között is sokan. Szabó Aladár fiatal teológusként kapcsolatba került a Skót Misszióval. Komoly lelki megtérésen ment át és azonnal missziói munkába kezdett. Érdekes módon az 1880-as években kezdtek Budapesten a vasárnapi iskolával foglalkozni és pedig az ő későbbi felesége, Biberauer Irma. A budapesti teológusok kezdtek ezután vasárnapi iskolákat vezetni és ők rendezték meg az első nagy vasárnap iskolai ünnepélyt, ahol már 1000 gyerek vett részt a karácsonyi ünnepélyen.

A vasárnapi iskolával szinte egy időben indult mozgalom arra, hogy

megalakítsák a KIE mozgalmat is. A KIE Világszövetség titkára, Fermaud Károly 1883 októberében látogatott el Budapestre és több előadás után 1883. október 31-én megalakult a magyar KIE dr. Szilassy Aladár elnökletével és a titkára Szabó Aladár és egy orvostanhallgató, az evangélikus Plichta Aladár lett. A KIE 1900-ig a Református Teológia Kálvin téri épületében tartotta biblióráit és elő-

dásait. Ünnepeit a Deák téri evangélikus és a Kálvin téri református templomban tartották. A tagok nagy része az egyetemi hallgatók közül került ki, de lassan iparos és kereskedő fiatalok is szép számmal jelentkeztek. Az összejöveteleket Szabó Aladár úgy tartotta, hogy – miután 1888-tól teológiai tanár lett – tanítványai közül munkatársakat nevelt. Ezek közül többen azután titkári teendőket láttak el. Ilyen volt Forgács Gyula a Skót Misszió későbbi lelkésze, Sörös Béla később felvidéki püspök és Gergely Antal későbbi mezőtúri lelkész.

Szabó Aladár erőteljes evangélicizációs munkába kezdett a Hold utcai

templomban vasárnap esténként. Ezeket az alkalmakat a főváros és környékéről nagyon sokan látogatták. Ugyancsak ő indította el az iratmissziót is. Könnyen olvasható füzetek sokaságát adták ki. Ő írt egész évre szóló áhítatos könyvet *Lelki harmat* címmel. 1896-ban *Új Óramutató* címmel olyan könyvet adott ki, amelyben az evangélikus és a református egyház missziói lelkületű em-

Szabó Aladár

bere írt a gyermek és ifjúsági misszióról, az alkohol ellenes küzdelemről és külmiszióról, a faluban végzendő vallásos estéről és az ételmiségiék közötti munkáról. Ez mai értelemben véve is igazi ö k u m e n i k u s munka volt, vagyis Szabó Aladár összefogta mindazokat a közös szolgálatra, akik az egyházak lelki meg-

újulását szolgálták. Hatása a belmisszió minden ágára kiterjedt. Külföldi kapcsolatokat is kiépítettek elsősorban Németországgal és Angliával. Ezek közül számunkra a legfontosabb az 1894. évi londoni útja. Ebben az évben volt a KIE 50 éves jubileuma

és Magyarországról ő volt a képviselő és ő találkozott az alapító George Williams-szel is. Úti élményeit ilyen címen írta meg s adta ki: Londontól Budapestig.

1902-ben megvált a KIE titkárságtól és 1903-ban megalapította a Betánia Egyesületet, a CE mozgalmat. A KIE-vel azonban mindig kapcsolatban maradt és ahol csak tudott, segített, 1905-ben megválasztották budapesti lelkésznek és ő szervezte meg Józsefvárosban a gyülekezetet és építette meg a templomot. Lelkészi szolgálata alatt is mindent megtett azért, hogy az ifjúsági mozgalom erősödjék. Így alakult meg a KIE tagjaiból a főiskolás mozgalom, a Magyar Evangéliumi Keresztyén Diákszövetség (MEKDSZ) és így alakult meg a magyar külmiszió is. Nem soroljuk fel, hogy még milyen új mozgalmak indultak el a KIE-ből. Ezt azután azt jelentette, hogy a KIE – Szabó Aladár helyeslésével is – az iparos és kereskedő fiatalok felé fordult és számukra ifjúsági otthonokat is létesített. A KIE 50 éves jubileumán 1933-ban a KIE akkori újságja, a Magyar Ifjúság ünnepi számában Szabó Aladár visszaemlékezik az indulás küzdelmes időszakára.

Szabó Aladár 1938-ban nyugalomba vonult és megírta visszaemlékezését *Kegyelem* által címmel. Építette ezt a könyvet arra a bibliai Igére, amely az I. Korintusi levél 15. részében Pál vallomásában arról tesz bizonyosságot, hogy sokat dolgozott, de

valójában nem is ő, hanem „az Istennek velem való kegyelme”. Ő is úgy érezte, hogy mindaz, amit hosszú földi életében végezhetett, nem emberi erővel volt véghezvihető, hanem egyedül Isten felülről való kegyelméből. Igen valóban így volt, mert ő valóban sokat tett a két protestáns egyház megújulásáért és méltán neveztek őt a „belmisszió atyjának”. Az evangéliumi megújulást ő elsősorban az ifjúság közötti szolgálatokban látta azzal a meggyőződéssel, hogy egy ilyen hívő új nemzedék által ébredhet fel az egyház és végezheti a maga szolgálatát a magyar nép körében. Isten kegyelmében gazdag élete 1944-ben fejeződött be és Gödöllőn nyugszik. Nyugdíjas éveit ott töltötte és a háború megérkezése előtt Isten hazahívta hű szolgáját. Születésének 100 éves évfordulóján a KIE tagjai a gödöllői sírnál is kegyelettel emlékeztek áldott szolgálataira.

Dr. Kovács Bálint

Kedves Olvasó!

Mondd, nem küldenél erre a nagyítható és mozgatható helyre valamit?

Kösz: Melinda és Villő

Kedves Barátaim!

Nemrég megismerkedtem Barabbással, a hírhedt rablóval, börtöntöltelékkel, aki csak azért úszta meg a büntetést, mert helyette Jézust feszítették a keresztre. Pilátus szerint az ártatlan Jézust kellett volna szabadon

tudni akarta, ki volt ez a Názáreti Mester...? Erre kértem három kávébarna keresztfiamat is, akik itt élnek a főváros egyik elátkozott szegletében, a ferencvárosi Dzsumbujban! Meséltem nekik a Samáriai cigány-asszonyról is, akit nemcsak a korabeli vallásos emberek néztek le, hanem saját népe is... Nem mentek ki vele a kútra az aszso-

engedni és a bűnös Barabbást kivégezni, de mégis fordítva történt.

Barabbás nem volt templomba járó vallásos ember, így Jézust is csak hírből ismerte. Szabadulása után viszont felkereste azokat, akik jól ismerték és kérdezősködött, mert

nyok, mert megvetették laza erkölcsi felfogása miatt: öt férje volt már, s éppen a hatodikkal élt együtt! Jézus vizet kért tőle majd elbeszélgetett vele. Az asszony megértette a Mester szavait, hazaszaladt örömmel és elhozta a fél várost... Jöttek az emberek,

mert látni akarták azt, aki ennyire megváltoztatta a Samáriai Asszonyt! Egy szabolcsi falu cigánytelepén én is kértem egy pohár vizet, megittam, aztán beszéltem a körégyűlt cigányoknak a Samáriai Asszonyról. „– Ugye ez egy romanő volt?” – kérdezte az egyik asszony, akinek minden gyermeke más apától származik! „– Igen! – válaszoltam, majd hozzátettem: „Neked is akar Jézus élő vizet adni!”

Barabbás és a Samária Cigányasszony segített nekem abban, hogy keresztfiaim, és még sok cigánygyerek, meg felnőtt megértésük, mi a Húsvét igazi mély és szép mindanivalója. Tanítottam nekik énekeket is és elújságtoltam nekik a jó hírt: Isten szereti a cigányokat is, értük is meghalt a kereszten! – Látva az ő örömeiket, engem is betöltött az öröm, amire szükségem is van, mivel bátorítás és biztatás helyett sokszor rámfroccsen az előítélet... Megbámuljuk a fogyatékos embert, lenézzük a barna bőrű cigányt, s azokat akik emberszámba veszik őket – boldognak tartjuk...

Évekkel ezelőtt táborozni mentem az iskolámmal. Édesapám kikísért a pályaudvarra Gábor öcsémmel. Felszálltam a vonatra és jókedvű társaim hívtak az ablakhoz, nevessek én is velük azon az öregemberen és a mellette álló hülyén... Kinéztem az ablakon és édesapámat láttam ott, meg a fogyatékos öcsémet! Azóta nem tudok együtt nevetni a gúnyolódókkal...! Azóta különösen vonzódok a megvetettek és kizsájtottak köréhez. Legyen az értelmi fogyatékos, narkós vagy cigány – bennem izzik a vágy, hogy megérezze: én olyan Mester tanítványa vagyok, aki szereti őket is! Örömet leli abban, hogy repedt nádatok és pislogó gyertyacsonkokat használ fel... Az Ő kezében az emberek által szemétre vetett, haszontalan dolgok is hasznossá válnak! Az Atya amikor meglátja hazafelé tartó tékozló fiait s eléjük szalad, nem azt nézi milyen színű a bőrük, a szívüket látja, amely a szeretet, az elfogadás, a MÉGIS-szeretet hatására új érzésekkel telik meg.

Tapasztalatból mondom: le lehet győzni a gonoszt jóval (szeretettel)!

Orián Géza

Zsuzsi néni

Amikor elhatároztam, hogy írni fogok róla, úgy gondoltam, ezzel a mondattal kezdem majd: az övé a legkékebb szem-pár a világon. Aztán találkoztunk, és megnéztem jobban a szemét, ami szín szerint nem is tűnt olyan tiszta kéknek. Inkább a tekintete, a nézése kék, áttetsző-en, szikrázóan, kékségesen kék.

Van egy kék nyári ruhája, nagy melegben szokta fölvenni, és mindig úgy talál-tam, hogy remekül illik hozzá, a napbar-nította bőréhez, a kék tekintetéhez, az ősz hajához. Bár a hajából nem lehet sokat látni, mert télen-nyáron kendőt hord.

Több évtizede özvegy. Akkor halt meg a férje, mikor a gyerekei még iskolások voltak, taníttatni, ruházni, ellátni kellett őket még éveikig. Kevés pénzből, nyugdíjból, háztájiból éltek.

Egyszer, egy nyáron gondolt egy merés-zet, megkapálta a kertet, bezárta a kis ház ajtáját és elment statisztálni egy forgatásra. A filmesek kedvence lett; minden instruk-ciót hamar megértett, éjjel-nappal számít-hattak rá. Olyan szerepet játszott, amit jól ismert: idős parasztasszony az élet viharai közt. Nem játszotta, élte.

Számomra a hite miatt tűnik ki a többiek közül. Mert valami egészen példamutató hittel ajándékozta meg az Isten. Ha csak teheti, mindig elmondja megajándékozott voltát, nyugodtan, lassan, kerek mondatokban, s közben ráemeli kék tekintetét arra, akivel be-

szél. Ezt hívják „meggyőző erő”-nek. Persze ő nem meggyőzni akar, egyszerűen csak elmondja, amit gondol. Nyugalom, erő és valami kedves vagányság árad belőle, ami miatt első pillanattól vonzódtam hozzá.

Az utóbbi években rosszul alszik, gyakran fölébred éjszaka közepén. Ilyenkor imádkozik, énekel. Sok-sok éneket tud kívülről. Az meg egészen természetes számára, hogy reggel és este, a nap kezdetén és végén előveszi a Bibliáját, a régi Tranoscius-féle énekeskönyvet, és megint csak énekel és imádkozik. Olyan ez neki, mint az evés-ivás, mint a lélegzetvétel.

A háza majdnem a falu szélén van. Valahogy minden a helyén van abban a kis házban: a eresz alá takarosán fölornyozott tüzelő, a muskátlik a tornácon, a hintaszéke, amit a gyerekeitől kapott nemrég, a sparheltje, a Bibliája. Emiatt a külső-belső rend miatt bizony, sokszor irigyeltem.

Egy tél végi estén ketten voltunk csak a bibliaórán. A tavasz még csak a levegő illatában volt jelen, de már jelen volt, ilyenkor az ember valamiféle türelmetlenséget érez, és egy furcsa, egyre erősödő ujjongást.

Erről is beszélgettünk, meg sok más dologról. Azt mondta: tavasztájt, ha hajnalban fölébred, kimegy az udvarra, és körülnéz. Minden harmatos. És minden olyan csöndes. Egyszeriben az az érzése támad, hogy minden fűszálat lát, és minden fűszál hegyén a harmatcseppet. Csönd van, de mégis ez a csönd

olyan, mint az énekszó. Ő pedig hallja az éneket, és némán, belül ő is énekel, és dicséri az Urat.

Ezt tényleg ő mesélte nekem, a fekete kendőjében, a fekete téli posztócsizmájában, egy kicsit szomorkás tél végi estén. Sok mást is mesélt, amit már nem mondok el. De ezt az egy titkát, ezt továbbadtam.

Zsuzsi néni, kedves öreg barátném, ugye, nem haragszik érte?

Aklanné Balogh Éva

Joseph Campbell

Öregasszony

*Mint fehér gyertya
az oltár felett,
oly szép az arc
ha megöregedett.*

*Mint téli nap huny
szépen, komolyan,
évei múltán
az asszony is olyan.*

*Magzata messze.
S bent a gondolat
– mint lassú víz
bedőlt malom alatt.*

Önmegevalósítás

Múltkori számunkban arra a kérdésre kerestük a választ: KI VAGYOK ÉN? Ha közelébe jutottunk a megoldásnak, akkor máris előttünk áll az újabb kérdés: – Mit is kezdjek magammal?

Ma minden erről beszél
Újságok, könyvek, filmek, reklámok
Ismerd meg titokzatos képességeidet!
Használd a benned lévő energiát!
A boldogság kulcsa – magadban van!
Gyógyíthatsz!
Életed megváltoztatásának egy döbbenetes módja...
Hogyan lehetsz sikeres?

Mit kínálnak nekünk ezek a szlogenek? Tényleg eljuttatnak bennünket önmagunkhoz? Azzá leszünk, akik vagyunk? Mi van ha mégis igazak? Mi van ha hamisak? Kit valósítanak meg tulajdonképpen? Bondoljuk szét ezt a szép szót legalább két részre:

Ön - Megvalósítás

Ön – ez vagyok én. Ha reális énkép birtokában vagyok, akkor tudom megítélni képességeimet is. Ha ismerem magam, akkor tudok eljutni képességeim kifejtéséig. Ez egy világos folyamat. Egy kisgyermek számára előbb-utóbb kiderül, hogy mihez is ért, mihez van tehetsége, mit örökölt a szüleitől. S ha a szülei jól nevelik, akkor az észrevett képességeket segítik (nyelvtudás, ügyesség, ritmusérzék stb.) Ez sohasem valami „titkos” tudás, nem a „bennünk rejlő energia felszabadítása... Hanem – bibliai módon szólva – a talentumoknak a megkapása – felfedezése Istentől. A biblia is leír egyfajta látéleletet az emberről, s teljesen más

képet ad ez mint a mai divatáramlatok. A Biblia ugyanis azt mondja: Énbenem, vagyis a testemben nem lakik semmi jó” (Pál: Róm 7.18) Viszont van lehetőség a megváltozásra – ez a kegyelem – Isten munkálja bennünk. S akkor vagyok igazán tisztában magammal – ha kapcsolatban vagyok a Teremtővel s általa ismerem meg a magam rejtett útjait is.

Megvalósítás. Leginkább egy tervet lehet. Ha van egy álom, egy elképzelés, egy tervrajz – akkor azt meg lehet próbálni létrehozni. Ha végignéztél már egy házépítést az utcákon – láthatad, hogy a gáztengerből hogyan lett elegyengetett terep, hogy került oda az

alap, milyen gyorsan emelkedtek a falak, s nemsokára már a tető is ott piroslott a házon, és még sokáig nézted a csempét cipelő, drótokat húzó, s más munkálatokat végző embereket. Valakinek volt egy kigondolt terve, s az megvalósult. Istennek is van egy terve, melyet szeretne megvalósítani. Elgondolt valamit az emberről, szeretne volna felépíteni, s boldog kiegyensúlyozott családi életet adni neki. Aztán egyszer csak leállt az építkezés. Valaki ellopta az anyagot, hol munkás hiá nyzott, hol veszélyes munkálatok kezdődtek... Már-már úgy látszott, hogy meg sem valósul az eredeti terv, nem épül fel a ház. De Isten megtisztította a terepet, s van lehetőség újra építkezni. Nem minden baj nélkül, de lehet. Ha Önmegvalósításról beszélünk, akkor a megvalósítandó terv: önmagam. Ez akkor lehet – ha már önmagamra táltam.

Természetesen mindenki megvalósítja magát, Isten nélkül.

Egy rabló úgy – ha rabol
egy katona úgy – ha harcol
egy bankár úgy – ha minél több
pénzt keres
egy esztergályos – ha esztergál
egy fafaragó – ha farag
egy színész – ha játszik
egy diák – ha tanul.

És egy keresztyén: ha Isten szerinti életet él. Ha nem sodródik a tömeg (osztály, munkahely, baráti kör) akarattal. Ha nem hódol be divátáramlatoknak. Ha nem a romlandót keresi, hanem romolhatatlant. Ha nem igazodni akar a világ-

hoz. Ha nem a TV előtt zsiбbasztja magát, ha nem követi a különböző kétes együtteseket, ha nem az értéktelen újságokat, könyveket bújja, hanem keresi az értéket. Ha meri vállalni a hitét. Ha kiáll, amikor a testvérét bántják, ha nem gyalázatot, hanem dicsőséget szerez Krisztus nevének. Ha mindazt amiről hall a prédikációkban – meg is éli. Ha ebben a világban képes felvállalni, hogy Isten képét hordozza magán.

Önmagammá Isten jelenlétében válok, s önmagammat akkor valósító meg, ha Isten tervét engedem érvényesülni az életemben.

A következő számunkban Kapcsolatainkról gondolkodunk.

Bölcsföldi András

Adamis Anna

Arra születtem

*hogy kisgyerek legyek,
anyám mellett játszom hosszú éveket,
arra születtem, hogy felnőtt is legyek
s megértsem a szóból azt, amit lehet,*

*s végül arra jöttem én e világra,
hogy hinni tudjam: nem vagyok hiába.*

*Arra születtem, hogy megszeressenek,
s megszeressem én is akit lehet
arra születtem, hogy boldog is legyek,
s továbbadom egyszer az életemet,*

*s végül arra jöttem én e világra,
hogy belehalnom se kelljen hiába.*

Soli deo Gloria

Isten dicsőségének szolgálatában

(II. Tim 2:31)

1921 nyarán Siófokon 30 ifjú teológus megalakította a Soli Deo Gloria Szövetséget. Céljuk: az igazi lelkipásztorság elérése. Hamarosan kiszélesítették azonban szervezőmunkájukat az egész magyar református diákság evangelizálásának célkitűzésével. A nevük akkor már: Magyar Református diákok Soli Deo Gloria Szövetsége. Idővel szinte minden egyetemen, főiskolán és középiskolában megalakították bibliaköreiket. Ezeknek heti összejövetelein ez, az évenkénti budapesti „virágvasárnapi konferencián”, majd 1928-tól a balatonszárszói nyári táborozásokon valósult meg a Szövetség országos programja. Azt igyekeztek elősegíteni, hogy a diákok a *rendszeres igeolvasás, imádság és testvéri közösség gyakorlása révén Isten dicsőségére élő, egyházunk és nemzetünk iránt felelősséget hordozó hitvalló-hitvallásos keresztényekké váljanak*. A Szövetség élete – 45 évi kényszerszünet után – 1994-ben mozgalomként újra indult. Mint ennek résztvevői vállaljuk a Soli Deo Gloria nevet a volt Szövetség jelvénnyét és eredeti célkitűzéseit, gyűjtjük a lelki sereget a középiskolák, egyetemek, és a főiskolák diákjai köréből. Szerernénk mi is – mint elődeink – segítséget nyújtani társainknak mindenekelőtt abban, hogy *az Úr Jézus Krisztust személyes megváltójuknak ismerjék fel* és abban is, hogy *diákéletük minden fontos kérdésében útmutatást*

kapjanak, biztonsággal eligazodhassanak világunk ma különösen is zajló életében Szeretnénk felkészíteni testvéreinket arra,

hogy majd az iskolát elhagyva áldássá váljanak a gyülekezetekben, családjukban, a munkahelyükön, a társadalomban. Legyenek áldozatosan tevékeny tagjává az új magyar református értelmiségnek, amely kész vállalni egyházunk megújulásának és népünk-nemzetünk jobb sorsra munkálásának időszerű feladatait.

Lelki-szellemi célkitűzéseink között-elődeinkhez hasonlóan mi is – kiemelelt jelentőséget tulajdonítunk az éneklés ügyének, különösen is a zoltárok, a „hitvalló őseink” bizonyágtételét őrző „magyar lelki énekek”, s a hozzájuk szorosan kapcsolódó, „SDG-s énekek” Balla Péter énekei megismertetésének. Ugyanúgy csatlakozóan vállaljuk a népdalismeret elmélyítésének nemzeti érdekű, a magyar identitástudatot erősítő hagyománya ápolását is. Felsorolt célkitűzéseink elérését igyekezünk elősegíteni a csendes ütemben, de szaporodó iskolai csoportjaink működtetésével, vezetőképző tanfolyamainkkal, s az egész református ifjúságunk lelki ébredését is szolgálni hivatott, mozgalomunk nevét viselő balatonszárszói konferenciatelep életével.

Szenior-Junior

GYÓNÁS

*Öntsd ki szíved az Atya-Isten előtt
Ő jobban ért téged, mint te önmagadat*

Az elvilágiasodás korát éljük. Nyugtalan-ság, hétköznapos-ság, az időlegesbe és a múlandóba való kapaszkodás ereszkedik a lelkiismeretre. Mindebből következik, hogy az egész életben van valami megtörött: egyrészt erőltetett, zajos örömlés, másrészt mélyig ható kudarc. Az élet egyre üresebb lesz, amint a menny veszít jelentőségéből.

Mi keresztyének is együtt élünk korunkkal, talán a mi életünkben is hiányzik valami. A bűnei súlya alatt sínylődő ember helyzete emberi szemszögből menthetetlen. Amit engedetlenségünkkel okozunk, azt egyedül Isten szeretete tudja jóvá tenni, egyedül Ő bocsáthatja meg bűneinket. Nincs olyan bűn, amit Isten nem bocsát meg, ha őszintén megbánjuk és megvalljuk. (A változtatáshoz pontosan tudni kell, hogy *mit* akarok megváltoztatni. A gyónás azért fontos, mert benne azt a *mit* fogalmazza meg az ember.)

Bűnvallás, gyónás: mit jelent ez?

Amikor gyónunk, bűneink súlyosságáról, szándékaink komolyságáról, egész lelki beállítottságunkról és Istennel való kapcsolataink rendezéséről van szó. A gyónás ugyanakkori önmagunkkal szembeni tárgyilagosságra is rávezet.

(Reális szembenézés magunkkal – újra-kezdés lehetősége. Isten szeretetének megtapasztalása – öröm.) „Közvetlen kapcsolat Jézussal, aki Isten kegyelméből meg tud bocsátani.”

Minden megbocsátás Krisztus kiengesztelése alapján történik, engedelmisségével kiengesztelte engedetlenségünket, lényében hordozta bűneink büntetését. A gyónásnál jelenlévő Krisztusnak valljuk meg bűneinket és Ő szabadít fel bennünket. A lelkipásztor vagy gyóntató atya akinek bűnvallást teszünk és aki a feloldozást hirdeti, ő csak

irányít a Krisztushoz. Meggyőződéselem, hogy a katolikusok azért lesznek protestánsok, mert teher az embernek való gyónás (Virágh Mária). Csupán egyre van szükség: a bűnvallás őszinteségére.

A bűnök bocsánatának legmélyebb és legközvetlenebb hatása, hogy lényünk legmélyéig békességet hoz.

Isten irgalmassága megszünteti lelkiismeret-furdalásunkat és lelki békét ad. A szorongó félelem, a leleplezéstől való rettegés, a jövődőlő kínzó bizonytalansága el van törölve. Ezáltal tapasztalhatjuk meg, a legmagasabb, egész lényünket meggyógyító békességet: Isten békességét.

Isten irgalmassága megszünteti lelkiismeret-furdalásunkat és lelki békét ad. A szorongó félelem, a leleplezéstől való rettegés, a jövődőlő kínzó bizonytalansága el van törölve. Ezáltal tapasztalhatjuk meg, a legmagasabb, egész lényünket meggyógyító békességet: Isten békességét.

A személyes gyónás gyakorlatát, komolyságát kicsit irigylem a katolikusoktól. Az erre való felkészülés, bűnbánat és a bűnök megfogalmazása szerintem sokat segít, főleg, ha a hívők kapcsolata a gyóntatóval valóban személyes, lehetőséget adva a testvéri irányításra, tanácsokra. A közös gyónás előtt (istentiszteletre készülve), ha jut időm, át szoktam gondolni, mit csináltam rosszul a héten. Egy ideig, külföldön, csak katolikus templomba jártam, s közös gyónás híján előző este, otthon idéztem fel annak öt kérdését. Szerintem így egész jól működött a dolog. Mindenképpen szükségét érzem, hogy magamban átgondoljam a bűneimet.

*Összeállította: Nagy Noémi
Dr. Szormen Eino könyvének
felhasználásával*

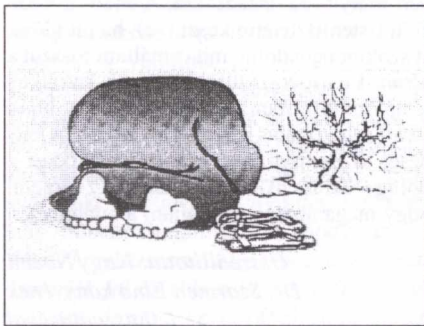
Remény

Álmodnak egy szebb, jobb hazáról,
Ez álom minden emberé:
Lihegve tör a földi tábor
Egy felragyogó cél felé!
A föld tavaszra, télre válik –
Az ember remél mindhalálíg.

Remény az út, a cél, a pálya.
A gyermek hűen él vele,
Remény az ifjú délibábja,
Remény az agnak élete:
Ha fáradt teste sírba űzi,
Reménységét a sírra tűzi.

S ez nem valami lázas eszme
Bomlott agyvelők éjjelén;
A lélek harsog messze, messze:
Nagyobbért, szebbért élek én! –
S amit a lélek hangja hirdet,
Az nem csalhat meg soha minket!

Fordította Dzsida Jenő

Irgalmas samaritánus

*Te utolsó pap, és lévita
Hol tenni kell, ott kevés az
  ima!*

Uram, néha nagyon magunkban vagyunk. Életünk egyszer sivár, kiszámíthatatlan felemás és szürke máskor úgy érezzük, hogy repülünk minden rendben. Jöjj közénk urunk, emelj ki ebből a langymeleg semmittevésből, érdektelenségből, hogy azok tudjunk lenni, akiknek Te látni akarsz bennünket.

Bocsásd meg önzőségünket, üresíts meg, vígy közel magadhoz és ne fogadd el ellenkezéseinket, saját földi érveinket, melyek elszakítanak Tőled.

Uram, hallgasd meg azokat a könyörgéseinket, melyek Hozzád méltóak, és add hogy a gondolatainkban rejlő girbe-gurba, eltávolodó, néha találkozó és együtt futó, máskor teljesen ellentétes irányba haladó vonalak a Te dicsőségedet hirdessék, hogy ezek gyakran elvetemült gondolataink helyes útra, a Te szent utadra térhessenek. Köszönöm, Istenem, hogy eléd vihetjük cselekedeteinket, gondolatainkat, álmainkat és hogy Te ezeket meghallgatód, belelátsz életünkbe, leveszed vállunkról terheink nagy részét és életünknek értelmet adsz. Add Uram, hogy érezzük, hogy felelősek vagyunk önmagunkért, családunkért, barátainkért, küldetésért, feladatainkért. Tőled kérjük az erőt az életünkhöz, imádságunkhoz, további gondolatainkhoz. Tisztíts meg, ülj közénk, vacsorázz velünk!

ÁMEN

Görgey Gábor

Még ma

*Nem a szétfosló álomsemmiben,
nem a vágy mézeskalácsországába jutva be,
nem a javulás labirintusán végigtapogatózva,
nem a kikövetkeztetett gondolatok szerint,
nem mitikus áttételeken át,
nem az anyagmegmaradás elve alapján,
nem irodalmilag és nem jelképesen,
nem is jövőre és nem is holnap, hanem*

*még ma
velem leszel a paradicsomban.*

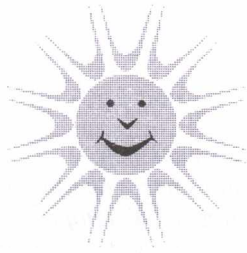

*Vizsgálj meg és jól próbálj
meg,
Szívemet valóban nézde meg,
És lásd meg, minémű vagyok!
Ha gonosz ösvényen járok,
És ha olyannak találsz engem,
Vezess a jó útra, Istenem!*

*Református Énekeskönyv
139. zsoltár 14. vers*

*Garajszki József
munkája*

DERŰ

„Aki hisz, az derűs és derűje Istentől származik”
(XXIII. János pápa)

Három gyülekezeti tag vitatkozik, hogy kié a legősbibb foglalkozás.

Az orvos mondja: Isten Évát Ádám oldalbordájából alkotta. Az operáció is bizonyítja, hogy az orvoslás a legősebb foglalkozás.

A mérnök közbevág: Isten a világot a káoszból teremtette, oda mindenképp mérnöki tudás kell, tehát az én foglalkozásom a legősbibb.

Mire a politikus: – Jó, jó, de ki teremtette a káoszt?

Ki volt az – kérdi a tanító, aki a tékozló fiú hazatérésének a legkevésbé örült?

– A leölt borjú – hangzott a válasz.

Ádám és Éva sétálgatnak a paradicsomban.

– Szeretsz engem? – kérdi Éva gyöngéden Ádámtól.

– Hát ki más? – kérdez vissza Ádám mogorván.

Egy ember beviszi a Mercedesét a szervizbe.

– Kérem, ha túllépek a kétszázás sebességet, kopog valami a motorban.

A szerelő némi gondolkozás után ezt válaszolja:

– Bizonyára az ön őrangyala, uram.

Egy mai szentképfestő meghívja barátját a műtermébe. Ahogy nézegetik az alkotásokat, az egyik előtt a vendég harsány kacajra fakad.

– Te! – bök a főalak felé. – Itt hat ujjat festettél az angyal kezére.

– Hát aztán? – önéreteskedik a művész. – Mi van abban?

– Tulajdonképpen semmi. De angyalt hat ujjal még sohasem láttam.

– És ötujjú angyalt láttál?!

Gabika óvodás. A tél elején új lakásba költöztek. Édesanyja már előzőleg sokszor beszélt neki arról, hogy szófogadónak kell lenni, mert az angyalok feljegyeznek minden jó és rossz cselekedetet. Az új lakásban is szóba kerül az első engedetlenség alkalmával mindez. A kisfiú felnéz a mennyezetre és elkezervedten kérdezi:

– Hát ők is ide költöztek?

FIGYELMEDBE AJÁNLJUK

Gyakorlati kézikönyvek az ifjúsági munkában:

ÚTJELZŐ – napról napra – Ifjúsági bibliaolvasó

Negyedévente megjelenő kiadvány naponta kis elmélkedés, bibliaolvasásra, annak megértésére tanító kis füzetek ezek. Elsősorban az ifjabb korosztálynak ajánlom 13–18 éveseknek, konfirmáció után, vagy arra való készülésként kitűnő ajándék. Folyamatosan jelenik meg, mindig megrendelhető.

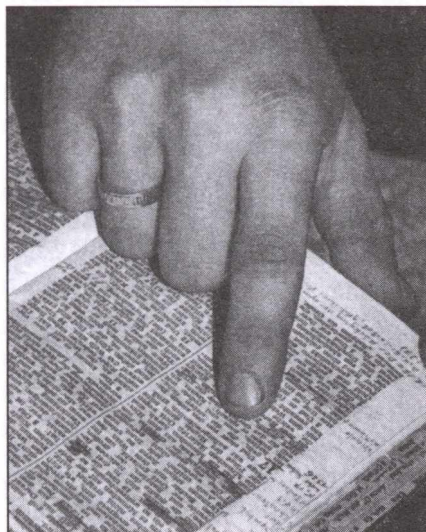
Kiadja: Szentírás Szövetség
1195 Budapest, Nagy Sándor u. 41.

LELKI NÖVEKEDÉS – munkafüzet Barry St. Clair munkája, már a harmadik jelenik meg a sorozatban. Egyszerű gyakorlati kézikönyv, mely segít a hit megértésében (Mit és miért hiszel?), segít az imádságról való gondolkodásban, az igelovlásban. Egyszerű, könnyen átlátható és jól feldolgozható igei alapon felépülő kis munkafüzetek ezek, mindenkinek ajánlom, aki gyakorlati sorozatot kíván adni fiatalok kezébe.

Kapható: Damásdi Dénes ref. lelkipásztor
6100 Kiskunfélegyháza, Wesselényi u. 7.

UTAID URAM, MUTASD MEG! – 40 ifjúsági óra vázlata, s az ifjúsági munka koncepciója, ahogyan én megérthettem. Miután sok részletét olvashattatok a **VE-ZESS** hasábjain, így a teljeset is merem ajánlani, bár saját tollamból ékeskedem vele...

Hosszú várakozás után indult ez a sorozat, mely ifjúsági körök kézikönyve kíván lenni.

Ablonczy Margit: Ifjúsági munkaprogram egy esztendőre.

Kiadja: A REFISZ és az SDG Diákifjúsági Alapítvány. Megrendelhető: Ifj. Ablonczy Zsolt (REFISZ Iroda):
1426 Budapest, 72. Pf. 47.

ZÁRÓJELBEN – rajzos gondolatok bibliaolvasás közben.

Gaál Éva munkája, amelyben rendkívül ötletesen, fiatalos rajzokkal közelíti a keresztyén igazságokat, s ezzel egyfajta személyes megközelítést ad. Különösen hitoktatóknak nagy segítség, de ifiórán is egy-egy ilyen rajzot fénymásolva hatalmas beszélgetések indulhatnak el a gyakorlati keresztyén életről.

Kiadja: Evangéliumi Kiadó és Iratmisszió
1066 Budapest, Ó u. 16.

Ablonczy Margit

...mit jelent a REFORMÁCIÓ? Miért is volt rá szükség? S miért van folyamatosan?

A szó maga azt jelenti: VISSZAFORMÁLNI. Vissza az eredetire. Ahogyan az istenképűségét elvesztett embert Jézus Krisztus váltsága újjászülheti – kiformálva benne az „eredeti”, amit Isten tervezett vele. Ez azt is jelenti, hogy ez a „visszaformálás” egyszerre teljesen új, s egyben az eredeti terv is.

A reformáció idején hasonlóképpen történt. A keresztyén egyház teljesen eltávolodott a Biblia tanításától. Már nem is olvasták, mondván, hogy túlságosan bonyolult és tele van felesleges információkkal, elég az egyházi rendet megtanulni, s a szokásokat átvenni. Elég a cselekedet, nincs szükség hitre. Sőt a cselekedetek „maguktól működnek”. Így jelentek meg a bűnbocsátó cédulák is, amelyeket, ha valaki megvásárolt, teljes bűnbocsánatot nyert, bármilyen bűnt követett el is. De ugyanez volt a célja a zarándoklatoknak, a búcsúknak, sőt a penitenciául kiszabott 50 Miatyánk és 20 Üdvözlégy – imamalmoknak is.

A reformáció előtti századokban is már sokan sokféleképpen tiltakoztak ez ellen az elváltozás ellen. De az egyház nem kívánt visszaváltozni. Sőt a változtatókat kizárta, megbélyegezte, elégette, keresztesháborút foly-

tatott ellene (albigensek, Husz János stb.). S mindezt Jézus nevében!

Luther Márton az Ágoston-rendi szerzetesek között élt fogadalma szerint, de nem talált békességet. Hiába ostromozta magát, hiába voltak a vég nélküli bűnvallások (naponta kisebbek, hetente nagyobbak) képtelen volt megbabolázni gondolatait, tehetetlenül vergődött. Míg nem rendfőnöke javaslatára kezébe vette a Bibliát. Azt olvasva egyszerre megértette, hogy „hit által van üdvösség s nem cselekedetektől, hogy senki se kérkedjék” (Efezus 2,8–9).

Ez a felfedezés oly mértékben megállította, hogy vitapontokként kitűzte a 95 tételt a wittenbergi vártemplom ajtajára. Nem új egyházat akart, hanem megújított egyházat. Visszaformált egyházat. Hitből Krisztushoz tartozót... Így kezdődött.

S most? Van ma reformáció? Kell, hogy legyen. SZEMÉLYES REFORMÁCIÓ. Ott kezdeni, ahol Luther Márton is kezdte. A saját életét az ígéhez igazítva. Belülről megújulva. Engedve, hogy a Mester kézbe vegye és formázza az elrontott agyagot (Jeremiás 18).

Mit jelent számodra ez a szó? Egy régi folyamatot? A történelem egy szakaszát?

Értheted ennek személyes jelentőségét is. Luther Márton nem kilépett, s megalakította a maga kis közössé-

gét, ahogyan ma sokan teszik. Nem kívánt „szuperegyház lenni”, s nem hirdette magáról, hogy ő az egyetlen igazi keresztyén, s hogy azon a közösségen kívül nincsen üdvösség. A reformáció nem ad alapot a szektaalapításra senkinek sem. Ő felvállalta egyháza terhét s belülről kívánta megújítani.

Lehet, hogy sokszor érzed, hogy egyházzad, gyülekezeted megújulásra szorul, hogy túlságosan emberi intézmény. A megoldás nem a kilépés. Hanem a reformáció új szakasza. Benned és általad. Mert Jézus Krisztus elkezdheti benned, s rajtad keresztül másokban is. Ha igazán felelősnek érzed magad a bajokért, a bűnökért, melyeket megláttál, akkor imádkozz értük, szólj nekik, légy felelős keresztyén, aki nem öngazultan lenézi azokat, akik szerinte nem igazi keresztyének, hanem, aki meglátja mit tehetne értük. Minden egyes gyülekezeti tag felelős a gyülekezetért. Ahogyan a bibliai időkben is: egy ember bűne miatt az egész közösség bűnhődött (Ákán–Józsué 7), de egy ember imádsága miatt meg is tartatott (I. Móz. 18). Mindenki hozhatta a maga üzenetét (Kolossé 3,16), de mert mindenkire sokan kapcsolódnak, szavaik és tetteik minták másoknak (Efezus 4,11–16), s nagy üzenet, hogy „egymás terhét hordozzuk” (Galata 6,2) – mert itt egyértelműen a bűn terhéről van szó. Az elhordozhatatlan, bűnvallással egymással megszozható, együtt hordozható (Jakab 5,16) nagy terhekről van szó. S azon

kívül a tagok „mind a maguk terhét hordozzák” (Galata 6,5), ahol a görög nyelv finom különbséget téve egy másik teher kifejezést használ, olyat, ami vállravezhető, embernyi méretű teher. Mindenkinek van tehát közös terhe és van saját terhe.

„Semper reformari decet” – Mindig készen a megújulásra! Mert a reformáció folyamatos. Még bennem és benned sem fejeződött be. Csak az a kérdés, hogy van-e bennünk elég nyitottság ennek meglátására, van-e bennünk elég alázat ennek elfogadására, s van-e engedelmességünk, hogy Igéje, kegyelme által naponta újrakezdje velem és veled a mi Urunk Jézus Krisztus.

Ablonczy Margit

Holic szekta

Ezt a csoportot magyarországi központjukról „**dunaföldváriaknak**” is nevezik, bár önmegjelölésük szerint ők egyszerűen „keresztyének”, akik e bibliai megjelölésen kívül más nevet nem hajlandók magukra venni (hivatk. Ap. Csel. 11. 26, 1 Pét. 4. 16). Rendszeresen megjelennek a keresztyén diákszövetségek (MEKDSZ, KIE, REFISZ, MEVISZ, MOBISZ stb.) teológiai és alapítványok rendezvényein, mindenhol, ahol diákok, fiatalok vannak jelen. Nem a program érdekli őket, hanem a hallgatóság: kifejelett érzéssel szűrik ki azokat a fiatalokat, akik még láthatóan keresők, illetve a hitükben (még, vagy megint) bizonytalanok. Megszólítják őket, hamis érdeklődést mutatnak személyük, illetve a programmal kapcsolatos véleményük iránt, hazáig kísérik őket, s közben igyekeznek erősíteni bennük a tudatot, hogy felekezetüknek, gyülekezetüknek milyen nagy problémái, bűnei, hibái vannak (például nem élük hitüket, közömbösek a misszió iránt, nem biblikus a gyülekezeti felépítésük, nincs egység stb.). Meghívják őket közösségükbe, bár arról alig árulnak el valamit. Ekkor még nem mondják ki nyíltan, hogy tulajdonképpen csak magukat tekintik „igazi keresztyéneknek”, és „missziójuk” lényege ez: menteni a lelkeket – a keresztyén egyházakból.

1. A Holic-féle közösség eredete

Alapítójuk az osztrák *Gottfried Holic*

(ejtsd: Holics) 1943-ban született. Germanisztikát és történelmet tanult Bécsben. 23 évesen, egy parkbeli sakkozás közben hallani vélte Jézus szavát s ettől kezdve életét az Úrnak szentelte. 1968-ban beiratkozott a katolikus teológiára, de külön természetű és militáns küldetésstudata miatt sem a katolikus, sem az evangélikus vagy más, szabadegyházi közösségekben sem tudott megmaradni. 1978 körül két másik szeminaristával lakóközösséget alakított s a teológiát csak azért fejezte be, hogy tudjon érvelni az egyház tanításával szemben. Nem nősült meg. 1983 óta a csoportjához csatlakozóknak kötelező kilépniük addigi felekezetükből. A Holic-féle közösségek ma Szászországtól Magyarországon át egészen Litvániáig megtalálhatók.

2. A szekta identitástudatának alapja a szembenállás

a világgal és az egyházakkal, ami a tagok teljes beszűküléséhez vezet. A külvilág a Sátáné, a világ vége és az Úr visszajövetele küszöbön áll, ők a boldog kiválasztottak, vagy inkább „boldog kivonulók”. Hitük szerint ők Krisztus *egyetlen* közössége, gyülekezete a földön.

[vö. Mt. 28: 17–20; Lk. 21: 8–9, 2 Thessz. 2., Mk. 13: 32–37; Jn. 17: 15–18]

Ebből következik, hogy a világgal való érintkezés a minimálisra csökken [értsd: a misszióra, vö. Mt. 5: 13–16], karitatív tevékenységük sincsen [vö.

Mt. 25: 31–46]. A tagok rendszerint csak félállást vállalnak, hogy a többi idő a bibliatanulmányozásé, a misszióé lehessen. „Talentumnak” csak azt tekintik, ami a közösség és küldetése számára közvetlenül hasznos, ezért a fiatalok sok értékes személyes tulajdonsága, tehetsége marad parlagon, megy kárba. A taggá lett fiatal a korábban „istenített dolgokat” (tv, magnó, hobbiesszközök stb.) eladja, és a pénzt – akárcsak keresetét – a közösségnek adja. Egész egzisztenciája a közösségtől válik függővé. Ha idővel mégis el akarja hagyni, és *nincs* család, vagy barát, aki visszavárja, hazavárja, akivel a megszakadt kapcsolatot ott lehet folytatni, ahol abba maradt, akkor már ha akar, sem *mer* elmenni. Hiszen a környező világ a *Sátáné*, más keresztyén közösség pedig *nincs*. Az új tagnak még a saját családját is meg kell tagadnia (hivat. Mt. 10: 34–39, Mk. 3: 20–21, 31–35, 10: 28–31), amennyiben azok nem hisznek az evangéliumban, illetve nem csatlakoznak a közösséghez. Az ilyen hozzátartozók – ha le akarják beszélni az új tagot a csatlakozásról – „a Sátán eszközei” abban, hogy a megtértet „eltántorítsák hitétől” (értsd: a közösségtől). Ezért tőlük elszakadni *Isten* parancsa, a port le lehet rázni a lábról, további felelősség a tagot *nem* terhel. A család megtagadása, a szakítás magának az újoncnak is fájdalmas, de ezt titkolnia kell, mert tanítói szerint minél hidegebb és keményebb a döntés elé állítás („Válasszatok: Krisztus, vagy a világ?!”) annál nagyobb az esély a családtagok megtérésére...

[vö. Mt. 11: 29, Jn. 19: 26, Ef. 4: 2, 6: 1–3, 1 Kor. 7: 13–16, 1 Pét. 3: 1–2. 15]

Felfogásuk szerint a közösséghez való csatlakozás elutasítása magának Krisztusnak az elutasítása, aki nincs velük, az *Krisztus* ellen van.

3. A közösség mindenekfelettsége

(hivat. Ap. Csel. 2: 42–46) véglete-
sen torz akció a nagyegyházakban gyakori kapcsolatszegénység és közösségi hiány problémájára. Végletes, mert a gyülekezeti fegyelem hiányosságait *csoporthomossággal*, a hitvalló élet lelkületét pedig állandó *missziókényszerrel* akarja megjobbítani. Torz, mert a jobbítás szándéka a „bezzeg mi” elitizmusába torkollik, amikor az ember már nem önmagához képest, hanem a *másikhoz* képest jobb keresztyén, amikor a másik keresztyén problémái, kudarcai nem fájnak, nem imára indítanak (vö. 1 Kor. 12:12), hanem ellenkezőleg, a *saját éntudat alapjává* válnak... Ez a hozzáállás nem krisztusi és sajnos minden keresztyén háttérű szektára jellemző. Fontos meglátni, hogy a közösség és misszió oltárán az *egyén* kíméletlenül fölládozásra kerül, veszteségeiért, kapcsolataiért, energiáiért, idejéért cserébe pedig egyedül ez az *elit-tudat* nyújt látszat-kárpótlást, ill. igazolja az odaszánás, a lemondás értelmét. Még az erkölcsileg tiszta élet szigorú megkövetelése is ezt a kiválasztottság- és küldetésstudatot erősíti. (A farizeizmus ugyanis nem ókori, hanem óemberi jelenség, az itt vázolt „farizeus-lélektan” minden buzgó keresztyén kísértése lehet.)

4. A tanításbeli egység

is kardinális pont. *Elvileg* „nincs vezetőség” és „nincs hitvallás, csak a Bib-

lia”, de a tanaik Európa-szerte meglepően egységesek. Az egyes kommunák „idősebb testvérei” tehát mégiscsak érvényesíteni tudják „meglátásaikat”. A vezetőnélküliség elvét is az egyházakban egyébként gyakori „mindent a pástor csinál” gyakorlattal szemben tették tanítássá.

[vö. 1 Kor. 12: 28–29, Ef. 4: 7–16, 1 Tim. 3: 1–5, 4: 11–16 stb.]

Ha a bibliatanulmányozás során valamint megvitatnak, muszáj *teljes véleményegységre* jutniuk (addig nem hagyják abba a vitát), mert felfogásuk szerint a Lélek az egység Lelke, értsd: az *egyetértés* lelke is (hivatk. Róm. 15: 5, 12: 16, Ef. 4: 3. 13). Ebből következik, hogy amire a *közösség* jut, ami közös (többségi) vélemény, az magának a Léleknek a tanítása, s az ettől *eltérő* egyéni vélemény csak emberi bölcsekedés, sőt ahhoz ragaszkodni *bűn*. Ha pedig a véleményével egyedül marad illető „megkeményíti a szívét”, akkor mehet. A közösségvállalás alapja ui. az *egyetértés*; aki mást mond, téved, ha abban megmakacsolja magát, tévelyeg, s ha azt tanítja is, akkor tévtanító. Aki pedig nem határolja el magát a tévtanítótól, az bűntársrá válik (hivatk. 2 Ján. 10–11, 1 Tim. 1: 19–20, stb.). Az a keresztyén, aki megismeri tanaikat, de nincs velük, az „rosszabb egy ateistánál”, mert másokat is távol tart az igazság(uk)tól (hivatk. Zsid. 6: 4). Képtelenek megérteni, hogy hogyan képes valaki megmaradni a saját egyházában, ha nem ért egyet *minden* tanbeli, vagy gyakorlatbeli részlettel. Ezért azt sem ismerik (fel), hogy az egymásért való felelősség ennél sokkal tovább terjed a Krisztusban.

[vö. Mt. 18: 11–14, Róm. 14: 1–4, 2 Tim. 2: 23–26, 2 Kor. 2: 4–11, 1 Thessz. 5: 14, 2 Thessz. 3: 14–15, Júd. 22–23. stb.]

Ez a hozzáállás az egyházon belüli „emberhalászásuk” (vagy inkább „kipécéző pecázásuk”) motorja. Hogyan jutottak idáig?

5. Hiperfundamentalista bibliakézelésük

megmagyarázza gondolkodásmódjukat. A „dunaföldváriak” is a Bibliát tekintik a legfőbb tekintélynek, de a tagokkal beszélgetve kiderül, hogy a **szó szerinti** értelmezés és alkalmazás elvét ők sem tudják (nem is lehet, vagy szabad) teljesen következetesen végigvinni, és a legmeglepőbb szentírásbeli helyeket kénytelenek elallegorizálni – saját istenképüknek, kialakult gyakorlatuknak megfelelően. Másrészt nem ismerik a „lényegesben *egység*, egyebekben *szabadság*, de mindenben *szereket*” alázatát (Augustinus, Melanchton, Wesley és mások), ill. a „töredékes ismeret” evilágban érvényes szabályát [vö. 1 Kor. 13: 9–13]. Azt hiszik, hogy a Bibliát lehet amolyan értelmi „tabula rasa”-val olvasni úgy, hogy az embert nem befolyásolja a saját intellektuális képességeinek szintje, személyes karaktere, életélményei, előző (vagy jelenlegi) közösségének lelkeségi és írásmagyarázati hagyományai, a környezet, az egyháztörténeti helyzet, (ld. dogmatikatörténet!), stb., stb. Pedig maga Jézus figyelmeztet rá (Mt. 7: 1–5), hogy az ember nem tudhatja pontosan, hol a határa a tudásának és az előítéleteinek.

6. Az üdvösség

felfogásuk szerint gyakorlatilag a közösségen *belülre* korlátozódik. A Krisz-

tus váltságába vetett hit és bizalom nem elég a saját követelményeiknek való engedelmesség, a Holic által diktált „biblikus” életvitel az *igazi* feltétel. A központban nem a Megfeszített és Föltámadott Krisztus van [vö. 1 Kor. 2: 2], hanem Jézus élete, mint követendő *példa*, és az ő szeretete, értsd: az ő *parancsolatainak* megtartása.

[hivatk. Jn. 14: 15. 21. 23–24, 1 Ján. 2: 4–6, 5: 3 stb. vö. Lk. 10: 25–28, Jak. 2: 8, Róm. 13: 8–10, 1 Kor. 13. 1 Jn. 4: 7–21, 2 Ján. 5–6 stb.]

Minden törvénykezés az Isten félelmeből jön, és az Istentől való félelemhez vezet: az ember *azért* ne vétkezzék, hogy ne bosszantsa Istent (és nem azért nem akar vétkezni, mert viszont akarja szeretni, és nem akar Neki fájdalmat okozni. Teljesen háttérbe kerül az Istennel való személyes *szeretet*kapcsolat, a kegyelem, a Lélek megújító, megszentelő munkálkodása a hívőben, ill. a Rá való szorultság tudata. Helyébe az állandó, görcsös önvizsgálat, sőt egymás folytonos figyelmeztetése lép, elfojtva a *Krisztusban* természetes, szabad viselkedést, és életvitelt. „Evangéliumuk”-ban nyoma sincs az örömmek.

[vö. 1 Kor. 12: 13, Ef. 1: 13–14, 2: 8, 3: 14–19, Gal. 5: 22–25 stb.]

7. Ami közös a keresztyén közösségekkel, és ami elválasztja őket azoktól:

A dunaföldváriak szentháromság hívő, Jézus Krisztus Isten- és embervoltát valló közösség. Ugyanakkor a törvénykező tanítványság-, és gyülekezetfelfogásból kiindulva a *megváltást* illetően

tévelygésbe jutottak: *csak* ők üdvözülnek, *saját* cselekedeteik alapján, háttérbe szorítva Isten kegyelmét, értük (is) cselekvő szeretetét Jézusban. Ha a Megfeszített kerülne köztük a középpontba saját megfeszülésük helyett, (1 Kor. 2: 2) akkor a szekta létalapja is megszűnne.

8. A taggá lett fiatal élete

nem egyszerűvé, hanem kifejezetten igénytelenné válik. Életstflusa *kimerítő*, főleg az elején: kevés az alvás és elégtelen a táplálkozás az állandó missziókényszer és az utazgatás miatt. Ráadásul *kimerítő*, többórás bibliatanulmányozások, beszélgetések, vitatkozások töltik ki a napot. Még a természet-szeretet és a feszültségcsökkentő kirándulások is a *napi közös program* részei. Egyéni szabadidő, egyéni kikapcsolódás, „privát szféra” gyakorlatilag nincs, mert az egyedüllét vágya a (lakó)közösséget bomlasztja: azaz bűn. A párkapcsolataikat valószínűleg kísértésforrásként kezelik s ezért *kerülik* (maga Holic sem nősült meg).

9. A Holic-szekta tragédiája

az, hogy bár kezükben az Írás, annak *betűjén* nemigen jutnak tovább, a Szentlélek *felszabadító* hatalma, Isten békessége és öröme hiányzik az életükből.

[vö. Jn. 6: 63, Róm. 5: 1, 6: 4–14. 20–23, 8: 1. 5. 9–16, 2 Kor. 3: 6. 17–18. stb.]

Első bécsi lakóközösségük címéről (Eisvogel Strasse) sajnos találón nevezték el őket „jégmadaraknak”.

Szalay András

Interjú

Leírás: az interjúnál nagyon fontos szerepe van a kérdéseknek, persze nem kevesebb az azokra adott válaszoknak. Ezt a lehetőséget a biblia tanulmányozásban is felhasználhatjuk. Imádság és az adott szakasz bevezetéseként a vezető rövid magyarázatot ad a világosabb megértéshez. A résztvevők azt a feladatot kapják, hogy a szöveg meghatározott alakjával azonosítsák magukat. A vezető előre átgondolt kérdéseket tesz fel az egyes bibliai személyekhez, tehát az egyes résztvevőkhöz, illetve kiscsoportokhoz. Ezt az interjút egy megbeszélés követheti.

Egy további lehetőséget jelenthet az, hogy a csoportok egymásnak tesznek fel kérdéseket.

Gyakorlati tanácsok: inkább 14 éves kor felett alkalmazható ez a feladatmegoldás. Elsősorban elbeszélő részek, levél, vagy prófétai könyvek alkalmasak ilyen foglalkozásra. Toll, ceruza, papír vagy magnetofon szükséges lehet a foglalkozáson. Egy ilyen alkalom lebonyolítása 1–1,5 órát vesz igénybe.

Egyéb megjegyzés: az „interjú” segít abban, hogy a résztvevők a szöveg szereplőivel azonosítják magukat és így jobban felfigyeljenek az Ige gazdagságára. A kérdések önálló megfogalmazása segít elmélyedni az adott bibliai szakaszban.

Izgalmasabb, ha felvesszük magnetofonra a riportot, mert úgy később is meghallgathatjuk azt.

A további beszélgetés szempontját megadják a különböző hozzászólások. Lehetséges, hogy egy összefoglalás is elégséges az alkalom befejezéseként.

Cím-írás

Leírás: némelyik bibliafordításban rövid összefoglalást, vagy címet találunk a bibliaszakaszok felett. Feladatként is adhatjuk, hogy imádság és megfelelő bevezetés után egy-egy kiscsoport adott bibliai szakaszhoz találó címet fogalmazzon meg. A csoportok alkotásainak felolvasását megbeszélés követi. Fiatalabb korosztályok esetén úgy is megoldhatjuk a feladatot, hogy egy táblán, vagy kartonlapon felkínálunk címeket, amikből választhatnak a csoportok.

Gyakorlati tanácsok: mindenekelőtt történeti részek alkalmasak ehhez a feladatmegoldáshoz, de a csoport érettségétől függően más bibliai részek is választhatók. Íróeszközt, táblát, kartont készítsünk elő a foglalkozásra!

Ehhez a foglalkozáshoz legalább 45 perc szükséges.

Egyéb megjegyzés: mivel egy cím a szöveg lényegére kell, hogy utaljon, ezért egy ilyen feladat adásával a bibliai szakasz nagyon intenzív megbeszélésére teremtünk lehetőséget. Fontos néhány szempontra felhívni a résztvevők figyelmét az igeszakasz felolvasása után, de természetesen nem részletesen, mert az a csoport aktivitását csökkenti.

Példa, Lukács 14, 25–35-höz: Mit jelent Krisztus tanítványának lenni? Ki az első az életedben? Keskeny úton járni nem könnyű!

Közli: Bartha Árpád

Patchwork

Vagyis: „foltmunka”. S mint a neve mutatja, apró, színes foltokból varrják össze. Az Egyesült Államokban az egyik legismertebb kézimunkafajta, nálunk csak néhány éve lett népszerű. Az első amerikai telepesek találták ki és honosították meg, a kényyszerűségéből szépséget kovácsolva. Nagyon sokféle holmi készíthető ezzel a technikával: takaró, falvédő, párna, hátizsák stb.

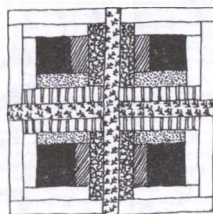
Az egyik fontos alapszabály az, hogy nagyjából azonos anyagú és vastagságú textíliákból dolgozzunk. Ehhez a munkához általában nem alkalmasak a műszálas, könnyen megnyújtható textilek. Kartonokat, vásznakat, vékony szöveteket válasszunk. Dolgozhatunk selyemből is, de akkor a munka sokkal nehezebb lesz: a selyem könnyen rojtloódik, csúszik, nehezebb kiszabni, nehezebb megvarrni.

A másik alapszabály, hogy minden varrás után vasalni kell! Komplikálnak tűnhet a dolog, de valójában nem az, így sokkal könnyebb lesz tovább dolgoznunk, és sokkal pontosabb munkát végezhetünk.

Ez tényleg olyan kézimunka, amit érdemes kipróbálni. Olcsó, mert szinte minden háztartásban föllelhető maradék anyagok, viszonylag gyorsan halad, és az eredmény nagyon mutatós. Még a bátortalanabbak is belekezdhetnek, menetközben felbátorodhatnak. A varrógép hiánya sem hátrány, hiszen az első patchwork takarókat is kézzel varrták. 2-3 mm-es öltések, jó erős cérnával persze, ez éppúgy megfelel, mint a gépi varrás. Gondoltátok volna, hogy a textildarabok összevarrásának több, mint ezer módja van? Némelyikük egyszerű, de van köz-

tük, ami nagy gyakorlatot, kézügyességet igényel. A legeslegegyszerűbb forma: egyforma méretű kis négyzetlapokat varrunk egymáshoz.

Szintén egyszerű, mégis nagyon szép összehatású az úgynevezett „kunyhó” forma. Ennek az a lényege, hogy a közepén levő kis négyzetet egyre hosszabb és hosszabb, de egyforma széles csíkokkal körbe-körbe varrjuk az 1. sz. ábrának megfelelően. Ha négy kunyhó-blokkot összevarrunk (két egyformát, és kettő tükörképet, ld. a 2. rajtot), akkor szép díszpárna a végeredmény.

2.

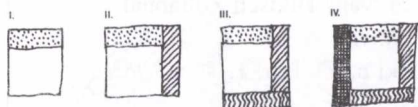
Persze, nem kell elfelejteni a hátlapot is hozzávarrni. A variációknak csak a fantázia szabhat határt. Illetve még az sem, mert mint tudjuk, a fantázia határtalan.

Végezetül még egy fontos szabály, de ígérem, ez az utolsó: az anyagszéltől számítva mindig azonos távolságban varrjunk. Így elérhetjük azt, hogy a blokkok egyforma nagyságúak legyenek. Ez bizony nagyon fontos dolog akkor, ha több, egyforma blokkból varrjuk össze pl. a takarónkat vagy a párnánkat.

Jó foltozgatást!

Utóirat: nemcsak írogatok róla, tényleg kipróbáltam a „kunyhó”-t. Mindenféle patchwork-múlt nélkül sikerült, mindenkinek tetszik...

Aklanné Balogh Éva

1.

ÉNEKELJÜNK

Ady Endre: Az Isten-kereső lárma

GRYLLUS D.

Dm Am Dm Am Dm Gm Am7 Dm Am

Nevet sem értem, kénem,

Dm Gm Am7 Dm Am B Gm A

De van két árva, nagy szemem S anyji boldogot kédtek,

Gm A Dm C F F

Hogy e sok boldogságból nagy ijedel memben

Gm A Dm B A Dm Dm Am Dm Am

Uraim, hozd ki kédtek.

Dm Gm Am7 Dm Am

Próbáltam sokféle mesét

Dm Gm Am7 Dm Am B Gm A

De, heh, egyik se volt elég: sívemben, idegimben

F Gm A Dm C F F

Kiabalt nagy lárma Téged keres fölsem,

Gm A Dm B A Dm

kén, a tied minden.

Az „Énekeljétek az Úrnak...” című énekeskönyv ismét kapható.

Megrendelhető a KIE-iroda címén, vagy Hikisch Zoltánnál
a következő címen:

1111 Budapest, Budafoki u. 33. fszt. 1.

Az énekeskönyv ára 750+postaköltség.

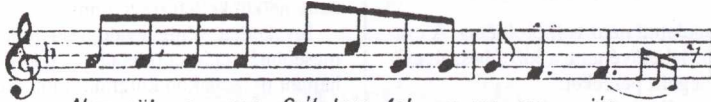

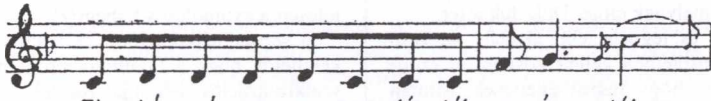
Tempo giusto ♩ = 100

Ok - tó - ber - nek, ok - tó - ber - nak el - se - jén

Nem süt a nap Csík-karc-fal-va me-ze - jén.

El - bú - csú - zom a ma - dár - tól s az ág -tól,

Az - u - lán o csík-karc-fal-vi ló-nyok -tól.

Októbernek, októbernek
Nem süt a nap Csíkkarcfalva mezején.
Elbúcsúzom a madártól s az ágtól,
Azután a csíkkarcfalvi lányoktól.

Ha kimegyek arra magas tetőre,
Találok én szeretőre, kettőre.
Aj-aj-aj-aj, de nagy baj,
Hogy a babám szíve olyan mint a vaj.

Csíkkarcfalva, te itt maradsz örökre,
Csak még egyszer kimehessek belőle.
Adjon Isten jót a magyar hazának,
A többi meg, kérjen, ha kell magának.

TEN SING TÁBOR

Telekgerendás

Ez a tábor más volt, mint a többi, mert az idei tábor nem vezetőképző volt, hanem egy olyan tábor ahol együtt lehettünk.

Mi szervezők 80-100 főre számítottunk, de csak 40 tetszinglyes érezte úgy, hogy ez a tábor értünk van.

A jó hangulattal nem volt probléma. A családias légkör lehetővé tette a jóízű beszélgetéseket és a meghitt perceket.

A programról: első este a kiskőrösi különítmény által szervezett akadályversenyen vehettünk részt, melynek címe: Duk-duk affér.

Az első és legnehezebb akadály az volt, hogy koromsötétben kellett koslatni az erdőben anélkül, hogy túsul ejtenének. Miután kiderült, hogy ki melyik csapathoz tartozik ezután a túsokból kellett kiszedni a jelszót.

Az erdei megpróbáltatás után a kávéházban tölthettük meg a pocakjainkat kakaóval és süteménnyel.

Az esti áhítatot Németh Misi tartotta a hét vezéregéje alapján. „Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban a mi Urunkban.”

Kedden a reggeli áhítat után kóruspróba következett, majd pedig fakultatív programok közül lehetett választani: sport, só-liszt gurma, társasjáték, zenekar, borítékkészítés, festés, baticolás.

A zenekarcsoport átalakult tábori zenekarrá, és a PLÉHBOJ nevet vették fel. Változatos műsorral kedveskedtek a tábor lakóinak.

A délelőtti folyamán a gondnok bácsi megszánt minket 20 kg ringlóval így senkinek nem voltak bélproblémái, sőt a ringló elfogyasztása után az elvonási tünetek is jelentkeztek.

A délutáni TÓK-SHOW program témája az eutanázia volt, ezzel kapcsolatban megnéztünk

egy filmet és annak alapján próbáltunk választ keresni arra, hogy az eutanázia milyen helyet foglal el a keresztyén ember gondolkodásában.

Az esti program a debreceniek által szervezett haláltúra volt, amin bekötött szemmel és hang nélkül kellett résztvenni.

Igy kellett végig gyalogolni miközben rémesebbnél rémesebb feladatokat kellett végrehajtani pl.: ablakon kiugrani, mint utóbb kiderült szivacsra, a csapattal gúzsbakötve haladni, analizálni rémes ízű italokat. Ezek után jólesett a gyümölcsös tejbegríz!

A szerdai nap délelőtti csak abban tért el a keddiétől, hogy a fakultatív program helyett szinkronizációs játékot játszottunk.

Ébéd után pedig a '96 telekgerendási sportkupáért vívott küzdelem kezdődött, amit a pom-pom girlök formációs tánca nyitott meg. Ezután a két csapat is felvonult: a „Sör-sör hagyma” és a „Kit kerestek?” (Váralja után szabadon). A végeredmény 6:2, a „Sör-sör hagyma” javára.

Az esti program volt a tábor fénypontja. A lehetőségek piacán mindenki bemutathatta mi lakozik még benne.

A Pléhboj együttes a Petroleum lámpát adta elő – többek között – szabad norvég fordításban Bernát kedvéért.

Felléptek még: Budapest Ten Sing Himalája expedíciója, Stadler, aki Toti egy csodálatos szerzeményét énekelte el, a kiskőrösiek drámával, Sente Vica Bojtorján-dalt adott elő, Paukert Viki a Dzsungel könyve c. musicalből énekelt Csonat-Bajszjy-Szlorák Petykó, más néven a norvégok egy slágermixet adtak elő, Brent megosztotta velünk, miért jobb az esőkabát mint az esernyő, valamint felléptek még a Sarkvidéki késdobálók alias: F. Viki, M. Barbara, V. Andi és D. Réka akik talaj- és gerendagyakorlatot adtak elő, valamint ízelítőt mutattak be a jégtánc és szinkronizáló programjuktól.

Ezután a csodálatos műsor után Fröke sült csokis banánnal kedveskedett pocakjainknak, ami sajnos hamar elfogyott.

Csüttörtök a túra napja volt. Délelőtt Németh Misi kalauzolásával megnézhettük a békéscsabai evangélikus templomot alaposan. A délutánt pedig Gyulán tölthettük, ahol a társaság két részre oszlott: strandolók – nem strandolók. Azt hiszem mind két csapat jól szórakozott. Este a nagytarcsaiak által szervezett Meglepetés esten vehettünk részt ahol meghökkenítő dolgokban volt részünk.

A péntek délelőtti program a keddihez hasonlóan alakult, a délutáni TÓK-SHOW keretén belül megnéztük a Barakka c. filmet és a

diszkriminációról beszélgettünk. Vacsora előtt a Gonda család látogatott meg minket. Megcsodálhatta Bencét, az első tensing bébit ill. Pasztit és Lacit szülői szerepkörben.

Vacsora után a búcsúesti-partyra került sor a kertben. Ahol elbúcsúztattuk Anit és Fecót, ugyanis Ani a jövőben Dániában, Fecó pedig Svájcban éli az önkéntesek életét.

A templomban tartott áhítat után Bad taste party volt sok vidámsággal. Szombaton délelőtt a záróistentisztelettel lett vége a tábornak.

Hálával tartozunk Istennek ezért a hétért ahol volt időnk lehetőségünk, Tőle kapott erőnk, szeretetünk ahhoz, hogy lépéseket tegyünk Felé és egymás felé is.

KIE Sporthét '96

Ötödik alkalommal rendezett Országos Sporthetet a Magyarországi Keresztény Ifjúsági Egyesületek Sportbizottsága (MKIE) 1996. augusztus 5–11. között, amelynek idén is (második alkalommal) Nagyveleg adott otthont.

Az olimpia jegyében megrendezett sporthéten több mint 130 fiatal fordult meg. Sokat mozoghattunk, sportolhattunk ezen a héten.

A napot kis tornázással, majd reggeli áhítattal kezdtük, amit a várva várt reggeli követett. Az egész napos sportolást este áhítat zárta, amelyeket lelkészek, teológusok, meghívott vendégek (Reisch György, Molnár József, Molnárné Szmolár Edit, Sztruhár András) tartottak.

Gyakorolhattuk a már jól ismert sportágakat: kosárlabda, röplabda, foci, tollas, pingpong, floorball.

A négy nagy csapat (négy szín: sárga, piros, kék, zöld) a hét végén az említett sportágakban mérhette össze erejét. De alkalom volt egyéni versenyszámokban is érmeket szerezni: mezei futás, pingpong.

Egyik délután került megrendezésre a nagyvelegi fiatalok–KIE válogatott közti foci mérkőzés is.

Idén első alkalommal lehetőségünk volt egy „vízinapon” is részt venni. A helyszín a Fehérvárcsurgói tó volt.

Minden este lehetőség volt szalontáncot tanulni, és a tábortűz mellett szalontáncot sütni.

A hét vége felé került megrendezésre a kis „házi disco”, ahol a táncoslábú fiatalok nagyon jól érezték magukat.

Szombat este az egész tábor felvonult a tomaterembe, a záróestre. Az eredményhirdetés és az érme átadása után hajnalig tartó kosárlabdameccsek (vezetők–Táborlakók) folytak.

A tábort a falu evangélikus templomában úrvacsorai Istentisztelettel zártuk.

Gyórfy Regina

SZÁMHÁBORÚ

Kategória: szórakoztató, ügyességi (taktikai) játék

Játékosok: min. 20 fő

Hely: szabadban: (bokros, fás, dombos) terület

Csapat: 2 csapat + esetleg 1 játékező

Kellékek: kartonpapír, filc, spárga, „zászló” (kendő)

Idő: min. 45 perc

Ez a játék nagyon izgalmas, szórakoztató játék, de sok előkészületet, pontos szabályismertetést igényel.

1. A játékosokat 2 csapatra osztjuk, esetleg kijelölünk csapatkapitányokat is. Ügyeljünk arra, hogy egyenlő „erőjű”, ügyességű csapatok legyenek.

2. Kijelöljük a játéktérületet. Fontos, hogy a terep eléggé bokros, fás, dombos legyen, de ne legyenek benne veszélyes helyek (pl. mocsár, tó, folyó, szikla, szakadék stb.). Legyen hely szabad futásra is. Meg kell határozni a „temető” (fogolytábor) helyét is. Célszerű, ha ez egy tisztáson van. A játékező is főleg itt tartózkodik, innen felügyeli a játék menetét, szabályosságát.

3. Kiosztjuk az előre elkészített számokat. Ezek kb. 15x25 cm nagyságú kartonra írt, három- vagy négyjegyűek legyenek; a számok a lapot egészen töltsék ki. A két csapat különböző színű számlapokat kap (általában piros és kék színűt). A kartonokat spárgával mindenki a homlokára erősíti, és megjegyzi a saját számát. Természetesen a számlapokat úgy kell kiosztani, hogy a másik csapat tagjai ne lássák azokat.

4. Meg kell állapítani, hogy hogyan szabad rejteni a számlapot (pl. ketten homlokkal összeérve fedik egymás lapját, rövid ideig fával, föld felé hajolva stb.). A tiltott rejteket is meg kell határozni (pl. levelekkel, tenyérrel lefedni, hosszú ideig a földön fekvé maradni stb.).

Meg kell egyezni a leolvasás módjában is (a teljes számot egyszerre leolvasni), a félig felismert számok másik csapattagnak való átadási

lehetőségében; a „halottak” (foglyok) kötelező magatartásában.

5. Meg kell egyezni, hogy melyik a védő csapat – ők rejtik el látható, de védhető helyre a zászlót. A másik csapat lesz a támadó. A támadók vannak nehezebb helyzetben, ezért lehetőséget lehet adni arra, hogy ők esetleg nagyobb létszámú csapat legyenek.

A játék indulásakor a védők elrejtik a zászlót, elhelyezkednek a terepen, addig a támadó csapat a „temető” helyén marad. Meg kell egyezni, hogy hány perc múlva indulnak támadásra. A játék célja, hogy a védő csapattól a zászlót megszerezzük úgy, hogy közben mindkét csapat minél több ellenséges csapattagot próbál „megsemmisíteni”, vagyis leolvasni a számát. Akinak a számát leolvasták, köteles a játéktérületet azonnal elhagyni, és a „temetőbe” menni. Közben már nem segíthet senkinek, nem beszélhet a játéktérületen.

A játéknak akkor van vége, ha a támadók megszerezték a zászlót, és a kiindulóponthoz, gyülekező helyre („temető”) elvitték. Mivel ez sokáig elhúzódhat, meg lehet állapodni egy csatamenet idejében is (kb. 30 perc). A játékosoknak ebben az esetben ennyi idő áll rendelkezésükre, hogy a zászlót megszerezzék, illetve megvédjék.

Egy csatamenet után lehet visszavágót is rendezni. Ekkor az eddigi védők lesznek a támadók.

Mielőtt a játék elkezdődik, minden szabályt pontosan ismertetni kell. (Minél többször játszuk, annál több egyeztetendő szabályra találunk rá.) Hívjuk fel a figyelmet a szabályos, sportszerű játékre, de az esetleges veszélyekre is.

Ez a játék nagy csapatmunkát is igényel, és lehetőséget ad a különböző taktikák kipróbálására, fejlesztésére. Minél többször játszuk, annál jobban élvezzük.

Jó szórakozást, izgalmas játékot kívánok:

Zsó

„Mindig imádkozni kell, és meg nem restülni!” (Lk 18:1)

Miért imádkozunk?

- mert soha nem imádkozunk elegen
- mert soha nem imádkozunk eleget
- mert tele van a világ szükséggel
- mert az Úr válaszol!!!

„Amikor kiáltottam, meghallgattál engem, bátorítottál, lelkembe erőt öntöttél.” (Zsolt 138:3)

Negyedévi imatémák:

hálaadás:

- a Magyar Reformátusok III. Világtalálkozójáért
- a kárpátaljai gyülekezetekért
- hogy tetszett az Úrnak megtartani bennünket
- a nyári konferenciákért
- a megtérésekért
- bocsánatért

könyörgés:

- erőért
- az RKIE-ért
- hogy tudjunk egymásnak megbocsátani
- hogy tudjunk imádkozni
- a határainkon túl szolgáló lelkesekért
- a most kikerülő szolgálókért

MÁS

A bibliatanulmányozás vezetőjének egyik legnehezebb feladata az apológia. Ez azt jelenti, hogy néha – nem mindig jóindulatú – rázós kérdésekre is választ kell adjon. Az egyéni vélemények mai kavalkádjában nem könnyű határozott és abszolút véleményt képviselni. Nem divat, sőt nem illik ma sok helyen arról beszélni, hogy a Biblia tényeket ír le, beszél abszolút igazságról (Isten vonatkozásában) és abszolút bűnről (az emberében), és nagy a Bibliakör vezetőjére nehezedő nyomás, hogy nehéz helyzetben engedjen a nyomásnak és „alább adja” a Biblia normáit. „Toleráns” világunkban – néha az az érzésem – mindenkit tolerálni kell, kivéve a bibliai hitet vallót. Voltam már én is „intoleráns”, amikor egy ismerősöm homoszexuális „keresztyének”-ről beszélt (csak nálam van a szó idézőjelben, ő anélkül mondta), és én megjegyeztem, hogy a Biblia szerint Isten nem tolerálja a bűnt: Aki tehát Bibliatanulmányozás-vezetést vállal, határozottnak kell lennie. Szeretettel, de megalkuvás nélkül kell képviselje a bibliai tanítást. A Szeretet Himnusza nem a gyáva megfutamodásról szól, hanem az Isten szeretetéről való meggyőződéséről.

Az Igazi Szeretet el tudja mondani a társnak, ami az ő életében esetleg nem áll meg az Ige mérlegén, s az Igazi Szeretet el is tudja fogadni sértődés nélkül az építő kritikát.

Végül hadd bátorítsak mindenkit, hogy azt hirdesd az emberek előtt, amit megtapasztaltál, amit hiszel, amit tudsz. És fordíts időt és erőt arra, hogy „növekedj a kegyelemben és a mi Urunk, Üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében”. (2Pét 3:18a)

vége

Szeretettel: Kristóf

